

எத்தனை வகைத் திருக்கள்!
என்னென்ன வகை இல்லங்கள்!
ஓத்திடும் சூண்ண வலையை
உயர் மரவலையை செய்யும்
அத்திறம் வறே; மற்றும்
அவ்வரக்கம் கமந்த தான
கைத்திறம் வறே என்று
காட்டின கட்டிடங்கள்.

இயற்கையின் உயிரகட்குள்ளே
மனிதன்தான் எவற்றினுக்கும்
உயர்ச்சியும், தான் அறிந்த
உண்மையை உலகுக்காகும்
முயற்சியும், இடவிடாமல்
முன்னறேறச் செயலைச் செய்யும்
பயிற்சியும் உடையான் என்று
பட்டணம் எடுத்துக் காட்டும்.

நடுவின்றி புகையின் வண்டி
ஓட்டும் நடையை பாதைக்குள்
இடவிடா தோடும் 'தம்மில்
இயங்கிடும் ஊர்தி' யெல்லாம்
கடலோரம் கப்பல் வந்து
கணக்கற்ற பொருள் குவிக்கும்
படமைகள் சிட்டுப் போலப்
பறப்பார்கள் பயனை நாடி!

வாணிகப் பண்டக சாலையை
வதைத்துள்ள பொருள்கள் தாமும்,
காண எனக் காட்டி விற்கும்
அங்காடிப் பொருள்கள் தாமும்,
வீணாளையை பயன்படுத்தும்
வியன்காட்சிப் பொருள்கள் தாமும்,
காணுங்கால் மனிதர் பெற்ற
கலதைத் திறம் காணச் செய்யும்.

உள்ளத்தை ஏட்டால் தீட்டி
உலகத்தில் புதுமையை சேர்க்கும்
கொள்கைசேர் நிலையை மெல்லாம்
அறிஞரின் கட்டடம் கண்டனே;
கொள்கைஒன்றிருக்க வறே
கொள்கைகடே அடிமையாகும்
வெள்ளுடைய எழுத்தாளர்கள்
வெறுப்புறும் செயலும் கண்டனே.

உண்மைக்கும் பொய்க்கும் ஒப்புமம்

உயர்வழகக் கறிஞர் தம்மனை
விண்வரை வளர்ந்த நீதி
மன்றத்தில் விளங்கக் கண்டனே;
புண்பட்டபெருமக் கட்குப்
பொதுநலம் தடே கின்ற
திண்மசைரே மன்றிற் சன்றனே
அவரையே அங்கும் கண்டனே.

மாலபைப்போ தனெனும் அன்னை,
உழைப்பினால் மடிவார் தம்மைச்
சாலிலே சாராயத்தால்
தாலாட்டும் கடையின் உள்ளே
காலத்தகைக் களியாற் போக்கக்
கருதுவோர் இருக்கக் கண்டனே,
மாலையில் கோழி முட்டை
மரக்கறி ஆதல் கண்டனே.

இயற்கையின் எழிலையெல்லாம்
சிறுஈரில் காண ஏலும்!
செயற்கையின் அழகையெல்லாம்
பட்டணம் திரியக் காட்டும்!
மூயற் சியும் முழுதுழைப்பும்
சிறுஈரில் காணுகின்றனே;
பயிற் சியும் கலையுணர்வுமும்
பட்டணத்திற்பார்க்கின்றனே!

வருநாளின் நாடகாக்க
வாழ்ந்திடும் இளைஞர் கட்டம்,
திருநாளின் கட்டமாகத்
தெருஓரம் சுவடியோடு,
பெருநாளைப் பயன்நாளாக்கும்
பெரும்பெருங் கழகம் நோக்கி
ஓருநாளும் தவறிடாமல்
வரிசையாய் உவக்கச் சிலவார்!

கலையினில் வளர்ந்தும், நாட்டக
கவிதையில் ஒளிமிசுந்தும்,
நிலவிடும் நிலாமுகத்து
நீலப்பிவிழிமங்கமைார்
தலையாய கலகைள் ஆய்ந்து
தமவீடுபோதல் கண்டனே
உலவிடும் மடமைப் பையின்
உடம்பின்தோல் உரிதல் கண்டனே!

<http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp037.htm>